

«ΙΝΑ ΠΑΝΤΕΣ ΕΝ ΩΣΙ, ΚΑΘΩΣ ΣΥ, ΠΑΤΕΡ, ΕΝ ΕΜΟΙ ΚΑΓΩ ΕΝ ΣΟΙ,
ΙΝΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝ ΩΣΙΝ» (ΙΩΑΝ. ΙΖ΄ 21)

Ο
Ε
Υ
Λ
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Ι
Ω
Α
Ν
Η
Σ

Ο
Ε
Υ
Λ
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Μ
Α
Τ
Θ
Α
Ι
Ο
Σ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ

Ο ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ

Ο
Α
Π
Ο
Σ
Τ
Ο
Λ
Ο
Σ
Π
Ε
Τ
Ρ
Ο
Σ

Ο
Α
Π
Ο
Σ
Τ
Ο
Λ
Ο
Σ
Π
Α
Υ
Λ
Ο
Σ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ» (Ψαλμ. ΕΖ΄ 17)

Ο
Ε
Υ
Λ
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Μ
Α
Ρ
Κ
Ο
Σ

Ο
Ε
Υ
Λ
Γ
Γ
Ε
Λ
Ι
Σ
Τ
Η
Σ
Λ
Ο
Υ
Κ
Α
Σ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄ • ΕΤΟΣ ΣΤ΄ • Τεύχος 36ον
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Διεύθυνσις Περιοδικού

Κωνσταντινουπόλεως 174, Τ.Κ. 542 49 Χαριλάου - Θεσσαλονίκη

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

“Έν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ”

«Τά πάντα διά τήν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ
καί διά τήν ΕΛΛΑΔΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Ἐγκρ. Ὑπουργ. Ἀποφάσεως 10893/95
Περίοδος Δ' ἔτος ΣΤ'
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2008 • Ἀριθμός τεύχους 36

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
κυρός ΜΑΤΘΑΙΟΣ Δ' Α' (1861-1950)

Ὁ Προσωσύνγκελος καί Ἀρχιγραμματεῖς
π. Εὐγένιος Τόμπρος (1905-1982)

ΙΔΡΥΤΗΣ τοῦ «Κ.Ε.Ο.»: Ὁ Ἀείμνηστος Προσωσύνγκελος
καί Ἀρχιγραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος π. Εὐγένιος Τόμπρος (1905-1982).

Ἔτος Ἰδρύσεως τοῦ Περιοδικοῦ Ὀκτώβριος 1950

ΕΚΔΟΤΗΣ :

Ἡ ἹΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τηλ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως: 2310-300177

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς.

Διά τήν ἀλληλογραφίαν ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικόν

« ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ »
Κωνσταντινουπόλεως 174, 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΣΥΝΤΡΕΦΕΤΑΙ ΔΙ' ΑΥΤΟΠΡΟΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τό ὄραμα τοῦ πρω-
τομ. Στεφάνου κατά
τό ὅποιον εἶδεν «τόν
Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πα-
τρός». (Πράξ. Ζ'
35,56). Εἶναι ἡ ἀρχαι-
οτέρα ἴσως εἰκὼν ἐν ἣ
παρίσταται ὁ Υἱὸς
καί ὁ Πατήρ. Ἄπο
Ἑλλην. Βυζαντ. Χει-
ρόγραφον τοῦ 9ου
αἰῶνος.

(Ἐθνική Βιβλιοθήκη
τῶν Παρισίων).

Μία ἐπιπλέον εἰκονο-
γραφική Μαρτυρία περὶ
τῆς ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ
καί ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΑΝΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ εἶναι ἡ
παραπλευρῶς εἰκὼν φέ-
ρουσα τήν ἐπιγραφὴν
διὰ τόν Χριστόν: «ΙΣ.
ΧΣ. ὁ ΠΡΟΑΙΩΝΩΝ ΘΕ-
ΟΣ» καί διὰ τήν Πανα-
γίαν «ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ». Φορητὴ εἰκὼν, ἔργον τοῦ
Ξένου Διγενῆ τοῦ 1491,
εὐρισκομένη εἰς τήν Μο-
νήν Μυρτιάς Θέρμου Αἰ-
τωλοακαρνανίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

1) ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ	
'Ομιλία εἰς τήν Ἑορτήν τῶν Ἀρχαγγέλων	147
2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ἱ. ΝΑΟΥ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	
Εἰς ΜΕΣΟΡΡΑΧΝ ΛΑΡΙΣΗΣ	155
3) ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ	155
4) ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΠΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ	156
5) ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	158
6) ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΕΩΣ	159
7) ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ...	160
8) Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Εἰς τὸ ἹΕΡΟΝ	
ΝΕΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΤΑΡΑΣΕΑΣ	161
9) ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΚΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΝ	
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΑΝΩΝ	162
10) ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009	163
11) ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ	164
12) ΕΚΑΗΜΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ π. ΘΕΟΦΙΛΟΥ	165
13) Ο ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ	166
14) ΕΙΚΩΝ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Εἰς τὸ ἍΓΙΟΝ ΠΟΤΗΡΙΟΝ	168

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ

Όμιλία έκφωνηθεῖσα κατά τήν Έορτήν τών Άρχαγγέλων εἰς Μεσορράχην Λαρίσης

Πολλές φορές, Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί, δυσκολευόμεθα νά περιγράψουμε μέ άκριβεια ιστορίες ή καί σκηνές τίς όποίες έχομε ζήσει οί ἴδιοι, εάν αὐτές ήταν σοβαρές καί σημαντικές. Πόσο δέ μάλλον, όταν καλούμεθα νά όμιλήσωμε διά βίους Άγίων πού άφιέρωσαν τήν ζωήν των εφαρμόζοντας τό Εὐαγγέλιον εἰς τήν πράξιν, ή ακόμη περισσότερο διά τήν σημερινήν Έορτήν, **τήν Σύναξιν τών Άγίων Ταξιαρχών**, θέμα καθαρά πνευματικό, διότι οί Άγγελοι εἶναι Άσώματα, Άύλοι, Άόρατοι, καί οὐδείς άπό ήμᾶς τούς εἶδε.

Διά τούς λόγους αὐτούς, δέν θά τολμούσαμε νά δώσουμε άπό μόνοι μας καμμίαν έρμηνείαν ή έλαχίστην εκτίμησιν διά τά γεγονότα τής σημερινής Έορτῆς, αλλά θά μου έπιτρέψετε νά παραθέσω εἰς τήν άγάπην σας άπό τά όσα μᾶς καταρτίζουν αἱ έρμηνεῖαι τών Άγίων Πατέρων καί Προφητῶν τής Πίστεώς μας, αλλά καί άπό τά όσα αναφέρονται εἰς τά Θεῖα Βιβλία τής Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης.

Σήμερον ή Έκκλησία μας τιμᾶ καί έορτάζει τήν **Σύναξιν τών Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, τών Άρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ, καί Πασῶν τών Έπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων.**

Έορτάζει μεγαλοπρεπῶς καί φαιδρῶς πανηγυρίζει τήν άνάμνησιν τής άρετῆς τών Άγγέλων όπου έμειναν πιστοί εἰς τόν Θεόν καί άποδοκίμασαν έν οὐρανοῖς τόν άποστάτην Διάβολον καί Σατανᾶν καί τούς όπαδούς του δαίμονας.

Ο Άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος, εἰς τόν λόγον τών Χριστουγέννων λέγει, ότι πρό τοῦ οὐρανοῦ καί τής γῆς έκτισεν ό Θεός τούς Άγγέλους. Σήμερον λοιπόν ή Έκκλησία μας έορτάζει τήν Σύναξιν αὐτῶν τών Άγγέλων, καί σύναξις σημαίνει συνάθροισις, ώσάν τήν σύναξιν, τήν συνάθροισιν τήν σημερινή, τήν δική μας φίλοι μου. **Άλλά διατί συνήχθησαν όλοι οί Άγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ; Διά ποίαν αἰτίαν καί πότε;**

Συνήχθησαν πρίν άπό τήν δημιουργίαν τοῦ ανθρωπίνου γένους.

Συνήχθησαν διά νά καταδικάσουν τόν πρῶτον εκπεσόντα, τόν πρῶτον Άποστάτην εκ τής Έκκλησίας τών Πρωτοτόκων, τόν πρῶτον Σχισματικόν εἰς τήν Μίαν, Άγίαν, Έκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καί μέ τήν άρετήν των νά παραμείνουν άμετακίνητοι, προσκυνοῦντες καί ύμνοῦντες τόν Τριαδικόν Θεόν.

Ο Έωσφόρος, άρχηγός τοῦ τάγματος τών εκπεσόντων Άγγέλων, έφθόνησε τήν άποκαλυφθεῖσαν Θεῖαν Βούλησιν, νά δημιουργήσῃ ό Θεός καί άλλα λογικά όντα, δηλαδή τούς ανθρώπους. Έφθόνησε τήν Θεῖαν Βούλησιν καί τήν φιλάνθρωπίαν τοῦ Θεοῦ νά Ένσαρκωθῇ εἰς τήν συνέχειαν διά τήν σωτηρίαν τοῦ ανθρωπίνου γένους. Καί μή άντέχων ό ύπερήφανος τήν ταπεινώσιν τής σαρκός τοῦ Δεσπότη καί Κυρίου πάσης κτίσεως, άντετάχθη.

Ἀπό ὑπερβολικὴν ὑπερηφάνειαν λοιπόν, ὁ ἐπαρθεὶς διάβολος, ἐκαυχήθη νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν θρόνον του ἕως τοῦ Θρόνου Κυρίου, τοῦ πάντων Ποιητοῦ καὶ Δεσπότη. Καὶ ὅπως μᾶς ἀναφέρει ὁ προφήτης Ἡσαΐας, αὐτοστιγμαί, μόλις διελογίσθη καὶ ἠβουλήθη ταῦτα, ἐξέπεσεν τῆς οὐρανοῦ δόξης καὶ τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ τοῦ ἀξιώματος. Καθὼς δὲ ἀναφέρει ὁ Χριστὸς μας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον διὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, **«ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα»** (Λουκ. Γ' 18). Ὅμοίως ἔπεσε καὶ τὸ ὑποτασσόμενον εἰς αὐτὸν πλῆθος τάγματος τῶν Ἀγγέλων πού ἀπεσκίρτησεν ἀπὸ τὸν Θεόν, διακατεχόμενον ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὑπερηφάνειαν μὲ αὐτὴν τοῦ Ἐωσφόρου, καὶ ἀπὸ Ἄγγελοι φωτὸς ὅλοι μαζί οἱ ἐκπεσῶντες ἔγιναν σκοτεινοὶ δαίμονες.

Ἔτσι ἔχομεν, ἀπὸ τὴν μίαν, τὴν πρώτην καταδίκην ἀποστάτου ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν οὐρανῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴν πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύναξιν τῆς Μιάς Ἐκκλησίας τῶν Πρωτοτόκων ἐν Οὐρανοῖς (Ἐβρ. ΙΒ' 23).

Ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἀναταραχὴν καὶ ἀναστάτῳσιν τῆς οὐρανοῦ ἀρμονίας καὶ Ἀγγελικῆς Τάξεως, ἔχομεν τὴν Σύναξιν ὅλων τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, πρωτοστατοῦντος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ νὰ ἀναφωνῇ πρὸς ὅλους: **«ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ, ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ»**, δηλαδή, ἄς προσέξωμεν νὰ δοῦμε τί συνέβη καὶ τί ἔπαθον ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειά των οἱ ἐκπεσόντες δαίμονες, οἱ ὁποῖοι μέχρι πρότινος ἦταν Ἄγγελοι μαζί μὲ ἡμᾶς.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων ἐν Οὐρανοῖς (Ἐβρ. ΙΒ' 23). Εἰκὼν τῆς Συνάξεως τῶν Οὐρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ & Ἁγίου Πνεύματος. Δεσποτικὴ εἰκὼν Τέμπλου, Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου, Ἁγίου Ὁρους. Ἔργον Ὀσιομάρτυρος Ἰωσήφ, 19ος αἰών.

Ἐς συλλογισθοῦμε ὅτι εἴμεθα κτίσματα καὶ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ καὶ ἄς σταθοῦμε καλῶς, προσεκτικά. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν μετὰ φόβου, ὅλοι οἱ Ἄγγελοι ἀναβοῶντες ταυτοχρόνως τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, «**Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαββαῶθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης Αὐτοῦ**».

Αὐτὸ λοιπὸν τό μυστήριον ἐορτάζομεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ πανηγυρισταί, μὲ τὴν σημερινὴν μας σὺνάξιν ἐδῶ, μὲ **ΠΡΟΣΟΧΗΝ, ΦΟΒΟΝ ΘΕΟΥ, ΟΜΟΝΟΙΑΝ καὶ ΕΝΩΣΙΝ**, προσκυνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Θεόν. **Στῶμεν καλῶς**, λοιπὸν ἀδελφοί καὶ ἡμεῖς. Ἀμετακίνητοι εἰς τὴν Πίστιν καὶ τὰς Παραδόσεις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ μας, μὲ θείαν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὴν μιά, ἀλλὰ καὶ μὲ θλίψιν ἐπιγνώσεως ἀπὸ τὴν ἄλλην, διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀδελφούς μας πού χάθηκαν καὶ χάνονται καθημερινῶς εἰς Σχίσματα καὶ Αἱρέσεις, εἰς μίαν ἀδιάκοπον πτῶσιν, χρησιμοποιοῦντες πλαστά τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως. Ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐπιρροαὶ μετέβαλον τὴν ὀρθὴν κρίσιν των καὶ τοὺς ὠδήγησαν εἰς πνευματικὴν αὐτοκτονίαν, μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐς μείνωμεν μὲ τὴν εὐσπλαχίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν Του, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Πατέρων, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Προφητῶν καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, **εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγγέλων**.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγγέλων, ἐννέα εἶναι τὰ Ἀγγελικὰ τάγματα καὶ τρεῖς οἱ ἱεραρχικὲς τάξεις των ἢ διακοσμήσεις.

Ἡ **πρώτη** ἱεραρχικὴ τάξις ἢ διακόσμησις ἢ ὁποία εὐρίσκεται πλησιέστερον εἰς τὸν Θεόν εἶναι **τῶν Θρόνων, τῶν Σεραφεῖμ καὶ τῶν Χερουβεῖμ**.

Ἡ **δευτέρα** τάξις εἶναι **τῶν Κυριοτήτων, τῶν Δυνάμεων καὶ τῶν Ἐξουσιῶν**.

Καὶ ἡ **τρίτη** τάξις εἶναι **τῶν Ἀρχῶν, τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τῶν Ἀγγέλων**.

Ἡ **πρώτη τάξις Ἀγγέλων**, Θρόνοι, Χερουβεῖμ καὶ Σεραφεῖμ, εἶναι τὰ πλησιέστερα εἰς τὸν Θεὸν τάγματα. Εἰς τοὺς **Θρόνους** ἀναπαύεται ὁ Θεός, τὰ πολυόμματα **Χερουβεῖμ**, πεπληρωμένα σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ, ἐκτελοῦν ἀμέσως ὅλα Του τὰ προστάγματα. Καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα **Σεραφεῖμ** τὰ ὁποῖα καίγονται ὅλα ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν Ἀγάπην.

Εἰς τὴν **Δευτέραν τάξιν Ἀγγέλων** ἀνήκουν Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι. Τό μὲν **τάγμα τῶν Κυριοτήτων** εἶναι αὐτό πού ἔχει τὴν κυριότητα τῆς προωθήσεως ὅλων τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν. Τό **τάγμα τῶν Δυνάμεων** εἶναι αὐτό τό ὁποῖον ξεπερνάει καὶ ἐξουδετερώνει ὅλα τὰ ἐμπόδια πού μπορεῖ νά παρουσιαστοῦν, ὅσο μεγάλα καὶ ἂν εἶναι, προκειμένου νά ἐκτελεστοῦν ὅλες οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καὶ τό **τάγμα τῶν Ἐξουσιῶν** εἶναι τό **τάγμα** τό ὁποῖον διατηρεῖ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πνεύματος, ἐφαρμοζόν τὰς διαταγὰς τοῦ Θεοῦ χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις.

Εἰς τὴν **Τρίτην τάξιν Ἀγγέλων** ἀνήκουν Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι. Τό **τάγμα τῶν Ἀρχῶν** κατέχει τοὺς αἰθέρας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Θρόνον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, μέχρι τὴν γῆν. Μεταφέρει καὶ προωθεῖ πρὸς ἐκτέλεσιν τὰς διαταγὰς καὶ ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πού παραλαμβάνει ἀπὸ τὰ ἀνώτερα **τάγματα** καὶ ἐλέγχει τὴν ἐφαρμογὴν των. Τό **τάγμα τῶν Ἀρχαγγέλων** ἀναλαμβάνει νά ἐξυπηρετῇ Βασιλεῖς καὶ νά προστατεύῃ Ἔθνη ὁλόκερα, ἀνεξαρτήτως τῆς πίστεώς των, διότι καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ Ἔθνη μπορεῖ νά ὑπάρχουν ἢ νά ὑπάρ-

ξουν εις τό μέλλον πιστοί τῆς μιᾶς καί μοναδικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας. Καί τέλος, οἱ Ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι λειτουργικά πνεύματα, εις ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν. Εἶναι δηλαδή μεσίται μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων.

«Ἄγγελος» σημαίνει ἀγγελιοφόρος, ἐκεῖνος πού φέρει ἕνα μήνυμα, μίαν ἀγγελίαν καί μάλιστα καλήν, χαρμόσουνον ἀγγελίαν. Λέγονται «Ἄγγελοι» διότι ἀγγέλλουν, μεταφέρουν εις τούς ἀνθρώπους καλᾶς εἰδήσεις καί προστάγματα καί παραγγελίας τοῦ Θεοῦ.

Ὅποιο καί ἂν εἶναι τό ἄγγελμα τοῦ Ἀγγέλου, ἐφ' ὅσον στέλνεται ἀπό τόν Θεόν καί πρόκειται διά τήν σωτηρίαν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας, μοναδικοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς μας, τό ἄγγελμα, ἀγαπητοί μου, εἶναι χαρμόσουνον.

Ἡ κάθε πόλις, ἡ κάθε χώρα ἔχει τόν δικόν της φύλακα Ἄγγελον. Ἐπί πλέον, ὁ κάθε πιστός ἔχει ἐπίσης τόν φύλακα Ἄγγελόν του πού τόν ἀποκτᾶ ὡς Θεῖον δῶρον κατά τήν βάπτισίν του, «Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν». Καί ἡμεῖς πολλές φορές, ἀγαπητοί μου, κάνομε τόν Ἄγγελόν μας νά θλίβεται μέ τᾶς πράξεις μας καί νά κλαίη καί νά ὑποφέρει, μένοντας ὅμως ἀγόγγυστα κοντά μας, ἐλπίζοντας καί προσευχόμενος διά τήν ἰδικήν μας μετάνοιαν.

Ναί, ἀγαπητοί μου, δέν εἴμεθα μόνοι μας ὅταν σκεπτῶμεθα, ὅταν προβληματιζώμεθα, εις τήν χαράν καί εις τήν λύπην, εις τήν προκοπήν ἤ εις τήν ἁμαρτίαν, εις τήν ὑγείαν ἤ εις τήν ἀσθένειάν μας. Εἶναι μαζί μας, δίπλα μας, ὁ Ἅγιος Ἄγγελός μας, ἐπιτελών τό ὕψιστον καθήκον πού τοῦ ἀνετέθη ἀπό τόν Θεόν, τήν φύλαξιν τοῦ σώματος καί τῆς πολυτίμου Ἀθανάτου ψυχῆς μας μέχρι τέλους τῶν ἡμερῶν μας. Μᾶς ἐπισκέπτεται πολλές φορές εις τά ὄνειρά μας, θέλων νά μᾶς περάσῃ κάποιο μήνυμα ἤ νά μᾶς προφυλάξῃ ἀπό κάποιο κακό, καί κατά τήν πίστιν μας τό ἀντιλαμβανόμεθα ἤ κατά τήν ὀλιγοπιστίαν μας τό μήνυμα παραμένει θολόν.

Πῶς νά ἐπικοινωνήσῃ μαζί μας ἕνας Ἄγγελος πού συναναστρέφεται Ἀγγέλους καί Θεόν; Πῶς νά γίνῃ κατανοητός, ἐάν καί ἡμεῖς δέν προσπαθήσωμεν νά τόν πλησιάσωμεν μέ ἀρετάς καί πνευματικὴν προκοπήν; Ἐχομεν τήν δύναμιν, ἀγαπητοί μου, μέ τούς ἀγῶνας μας εις αὐτήν τήν ζωήν, νά εὐχαριστήσωμεν καί τόν Θεόν καί τούς Ἀγγέλους, νά προσελκύσωμεν τό ἔλεος καί τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ καί ὄχι μόνον νά σώσωμεν τήν ψυχὴν μας ἀλλά καί νά γίνωμεν κατά χάριν μικροί θεοί.

Ἐχομε λοιπόν τήν δυνατότητα νά προσεγγίσωμεν τόν Ἄγγελόν μας καί νά ζήσωμεν ἕνα παράδεισον ἐδῶ εις τήν γῆν, συναναστρεφόμενοι τά ἑκατομμύρια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, διαβάζοντας καί μιμούμενοι τᾶς πράξεις καί τήν ζωήν

**Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων
μετά τῆς Ἁγίας Τριάδος.
Τοιχογραφία εἰς Ἅγιον Ὄρος**

των, έπικαλούμενοι τήν βοήθειαν τών Άγγελικών ταγματών, τών Δυνάμεων, τών Έξουσιοτήτων, τών Άρχων, νά ξεπεράσωμεν τά εμπόδια πού στέκονται μπροστά μας και νά ζήσωμεν ένα επί πλέον κατά χάριν παράδεισον εις τήν παρούσαν ζωήν, αδελφωμένοι, συμπορευόμενοι μέ βίον παράλληλον μέ αυτόν του φύλακος Άγγέλου μας, μέ πράξεις θεαρέστους, μέ προσευχήν, ξεκινώντας μίαν άρχήν από σήμερα έστω, άπαξ τής ήμέρας τουλάχιστον, προσευχόμενοι εις τόν φύλακα Άγγελόν μας νά μεσιτεύη δι' ήμάς εις τόν Θεόν. **«Άγιε Άγγελε, ό έφεστώς τής άθλίας μου φυχής και ταλαιπώρου μου ζωής, μη έγκαταλείπης με τόν άμαρτωλόν...»**

Προσευχή, άγαπητοί μου, μέ προσοχήν, μέ προσήλωσιν, χωρίς νά φεύγη ό νοϋς μας. Υπήρξαν Άγιοι οί όποιοι άφιέρωσαν όλόκληρον τήν ζωήν των εις τόν Θεόν. **Ή Όσία Μαρία ή Αίγυπτία**, διά παράδειγμα, σαράντα πέντε χρόνια εις τήν έρημον άφιερωμένη εις τόν Θεόν, προσευχομένη άδιαλείπτως, εις μίαν άπολύτως άρμονικήν έπικοινωνίαν μαζί Του. Έμεις, άγαπητοί μου, πόσα χρόνια από τήν ζωήν μας έχομε πραγματικά άφιέρωσε εις τόν Θεόν; Πόσον χρόνον άφιέρωσαμε από τόν σημερινόν έκκλησιασμόν μας; Τρεις ώρες; χωρίς νά φύγη ό νοϋς μας και νά τρέξη εις τά βιωτικά; Μία ώρα; Χωρίς νά ασχοληθούμε μέ τό ποιός μπήκε και ποιός βγήκε; Μισή ώρα; Χωρίς νά σχολιάσωμε τό σφάλμα του άδελφου μας; Δέκα λεπτά; Δύο λεπτά, ίσως, προσηλωμένοι και άφοσιωμένοι εις τήν προσευχήν; **Στώμεν καλώς**, αδελφοί, **ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ**.

Δηλώνουν οί άθεοι, ότι δέν υπάρχει άθανασία φυχής και ότι ή Κόλασις και ό Παράδεισος είναι έδω, θεωρώντας οί δύσμοιροι ως **κισμέτ**, ως μοιραίο, ως δεδομένο και μη άνατρέψιμο τόν τρόπον βίωσης των καλών και κακών στιγμών τής ζωής.

Όχι, αντιπαραθέτομεν. Μέ τάς πράξεις μας και τόν τρόπον ζωής μας, μπορούμε νά κάνωμε κόλασιν ή παράδεισον και τήν τωρινήν σύντομον ζωήν μας και τήν μέλλουσαν αιώνιον.

Έχομε γνωρίσει ανθρώπους πιστούς εις τόν Θεόν, εις τό κρεβάτι τής ασθένειας, πού ειχαν γαλήνιο βλέμμα, **υπομένοντες τήν ασθένειά των ως θεϊον δώρον**, πλημμυρισμένοι από Θεϊαν ευτυχίαν.

Έχομε γνωρίσει ανθρώπους κατεστραμμένους οικονομικά νά θεωρούν ως θεϊον δώρον τήν καταστροφή των, **μετουσιώνοντας τήν θλίψιν των εις Θεϊαν ευτυχίαν**.

Επίσης έχομε γνωρίσει ανθρώπους μέ άρρωστα εκ γενετής παιδιά, πολύ πιό ευτυχισμένους από γονείς μέ υγιή παιδιά πού έπεσαν θύματα των ναρκωτικών, πού έπεσαν θύματα μιās κοσμικής κοινωνίας πού κυνηγά τό χρήμα. Και έχομε γνωρίσει πλουσίους και υγιείς δυστυχισμένους, **θύματα μιās κοινωνίας πνευματικά στείρας**, πού δέν θέλει τά παιδιά της, τά αρνείται αν δέν τά σκοτώση πριν γεννηθούν, μιās πλαστής κοινωνίας άχόρταγης πού θέλει νά καταστρέψη ως **δαιμονοκρατούμενη** όσους περισσοτέρους μπορεί. Σάν τούς λύκους πού δέν σκοτώνουν μόνο διά νά φάνε, αλλά **σκοτώνουν από φονικόν ένστικτον οδηγούμενοι, γεμίζοντας τό περιβάλλον πού ζούν μέ σάρκες εις αποσύνθεσιν, χωρίς λογικήν και χωρίς συνέπειαν**.

Μακριά από τούς λύκους τής κοινωνίας μας, άγαπητοί μου. Μακριά από τούς λύκους πού παρουσιάζονται κατά καιρούς και εις τόν χώρον τής Έκκλησίας. Μακριά από τούς λύκους πού θέλουν νά ξεσχίσουν τό πνεϋμα και τίς

ἀρετές τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων. Διότι ὅταν τοὺς συναναστραφοῦμε, τότε ἴσως τὰ πνευματικά μας ὄπλα λερωθοῦν κι' αὐτὰ ἀπό τό αἷμα καί δέν φανοῦν ἱκανά νά μᾶς σώσουν. Τά ὄπλα τὰ δικά μας εἶναι ἀποτελεσματικά ὅταν βρίσκονται εἰς τήν ἐμβέλεια τῆς περιβάλλοντος τῶν Ἀγγέλων καί τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, μέσα εἰς τήν **Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ**. Τά ὄπλα μας εἶναι ἀποτελεσματικά ὅταν τὰ χρησιμοποιοῦμε πρός ἀποφυγὴν τῆς συναναστροφῆς μέ τόν παμφάγον κόσμον, μέσα εἰς τήν σιγουριά τῆς μάνδρας τῶν λογικῶν προβάτων.

Τρεῖς εἶναι οἱ Ἄγγελοι, ἀγαπητοί μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς εἶναι περισσότερο γνωστά, **Μιχαήλ, Γαβριήλ καί Ραφαήλ**. Ἐξωβιβλικά παραδόσεις ἀναφέρονται καί εἰς πολλά ἄλλα ὀνόματα καί καθήκοντα Ἀγγέλων.

Πάρα πολλές εἶναι ἐπίσης οἱ παρουσίες, οἱ ἐμφανίσεις καί τὰ θαύματα τῶν Ἀγγέλων πού ὁ χρόνος δέν θά μᾶς ἔφτανε οὔτε νά τὰ ἀπαριθμήσωμεν.

«Στάσου Ἀβραάμ!!!» Ἐδοκίμασεν ὁ Θεός τήν πίστιν σου καί δέν χρειάζεται νά θυσιάσῃς τόν υἱόν σου. Ἦτο ὁ Ἀρχάγγελος **Μιχαήλ** φέρων χαρμόσυνο μήνυμα εἰς τόν Ἀβραάμ τόν ἀποφασισμένο νά θυσιάσῃ τό παιδί του διά τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

«Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μαρία, ὁ Κύριος μετά Σοῦ!!!» Ἦτο ὁ Ἀρχάγγελος **Γαβριήλ**, ὁ ὁποῖος ἐμήνυε εἰς τήν Θεοτόκον τό μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀποκαλύπτων εἰς τήν Θεοτόκον, **τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀπό τοὺς Ἀγγέλους ἀκόμη ἄγνωστον Μυστήριον** τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου γένους, Μυστήριον σχεδιασμένον παρὰ τοῦ Κτίστου πρό πάντων τῶν αἰώνων, Μυστήριον τό ὁποῖον πραγματοποιεῖται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, σῶζον ψυχάς ἀνθρώπων πιστῶν πού εὐρίσκονται εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Δημιουργοῦ, Μυστήριον πού θά συνεχίζεται μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου τούτου.

Τό Μυστήριον αὐτό ἐφθόνησεν ὁ διάβολος, τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ διά τόν μέλλοντα ἄνθρωπον, τήν Ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ, τήν φιλανθρωπίαν Του, τήν Κένωσιν τοῦ Δεσπότη, καί ἀπεφάσισε νά ἀνέβῃ μέχρι Θρόνου Θεοῦ, ἀπό ὑπερβολικήν ἔπαρσιν καί ἐγωισμόν, μέ ἀποτέλεσμα, ἀπό Ἄγγελος φωτός νά ἐκπέσῃ μέ τοὺς ὁμοίους του καί νά γίνουν δαίμονες τῆς αἰωνίου κολάσεως.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΒΟΥΛΗΣΕΩΣ ΑΓΓΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Οἱ Ἄγγελοι καί οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὰ μοναδικά κτίσματα τῆς δημιουργίας πού διαθέτουν φύσιν λογικήν καί αὐτεξούσιον βούλησιν.

Οἱ Ἄγγελοι εἶναι ἄϋλα ἀσώματα καί ἀθάνατα πνεύματα μέ ἐλευθέραν βούλησιν καί ὑπηρετοῦν τόν Θεόν. Δέν ἔχουν ὕλικόν σῶμα ὅπως εἶναι τό ἀνθρώπινο σῶμα, ἀλλά εἶναι πνευματικά ὑπάρξεις, δι' αὐτό καί δέν εἶναι ὄρατοί, ὅπως δέν εἶναι ὄρατή καί ἡ ψυχὴ μας.

Κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, **«Ἄγγελος ἐστὶν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, Θεῷ λειτουργοῦσα, κατὰ χάριν ἐν τῇ φύσει τό ἀθάνατον εἰληφυῖα»**.

Οἱ ἄνθρωποι ἐπίσης εἶναι ὄντα μέ νοῦν καί ἐλευθερίαν βουλήσεως. Εἶναι δηλαδὴ ἐλεύθερα ὄντα. Κάνοντες χρῆσιν τοῦ μυαλοῦ των μποροῦν νά ἀποφασίζουν διά ἀπλᾶ ἢ διά σοβαρά θέματα.

**Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων,
ἄνωθεν ἔχουσα τὴν Ἁγίαν Τριάδα.**

Ἀσημένια ἀνεπίγραφος θήκη μέ διαφόρους παραστάσεις, Μονὴ Ταξιαρχῶν Μονεμβασιάς, ἔργον τοῦ 1450.

τοῦ νά διαβάλωμεν τόν πλησίον μας λόγω ἢ ἔργω διὰ ἰδικήν μας πρόοδον, ὅταν ἢ ἐντολή τοῦ Θεοῦ εἶναι νά ἀγαπῶμεν τόν πλησίον μας ὡσάν τόν ἑαυτόν μας.

Εἶναι πλαστό τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ νά κρίνωμεν, καί μάλιστα δημοσίως, τόν συνάνθρωπόν μας, παραβαίνοντες τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, ὅταν μάλιστα οἱ δικές μας πράξεις εἶναι χειρότερες ἀπό αὐτάς πού κρίνομεν.

Τό αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας καί τό δικαίωμα τοῦ νά τὴν ὑπερασπίζεται ὁ ἄνθρωπος, εἶναι τόσον ἔντονον ὅπου πολλές φορές ὅταν αἰσθάνεται ὅτι τοῦ δεσμεύουν τὴν ἐλευθερίαν του, μπορεῖ νά φτάσῃ εἰς τὰ ἄκρα. Δι' αὐτό καί ἔχουν γίνεи πόλεμοι, ἐκστρατεῖαι ὀλόκληροι, μέ ἑκατομμύρια νεκρῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τὴν προάσπισιν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ πρώτη λανθασμένη χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς κτίσεως, μέ ἀποτέλεσμα τόν πρῶτον Ἀποστάτην ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Οὐρανῶν, ἔγινε ἀπὸ τόν ἐκπεσόντα Ἐωσφόρον καί τό ἀγγελικόν του τάγμα, ὅταν

Τό θέμα τῆς Ἐλευθερίας γενικώτερον, ἀγαπητοί μου, ἀπησχόλησε καί ἀπασχολεῖ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Ἀπησχόλησεν ἀκόμη καί τούς πρῶτους ἀνθρώπους, τόν Ἀδάμ καί τὴν Εὕαν, τούς Πρωτοπλάστους καί Προπάτορας ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Τούς ἀπησχόλησε εἰς τό δίλημμα τοῦ ἂν θά ἔπρεπε νά δοκιμάσουν τόν ἀπηγορευμένον καρπὸν ἢ ὄχι, παραβαίνοντες τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ. Ἀπεφάσισαν νά παραβοῦν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ καί τὴν παρέβησαν, ὀδηγῶντες τούς ἑαυτοῦς των εἰς πνευματικὴν αὐτοκτονίαν, διαπιστώνοντες ταυτοχρόνως τό πλαστόν δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ὅταν τό χρησιμοποιοῦμεν πρὸς ζημίαν μας.

Ἐχθροί τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας εἶναι ἡ ἀλαζονία καί ὁ ἐγωῖσμός, πού ὀδηγοῦν εἰς τὴν παρακοήν τοῦ Θεοῦ θελήματος.

Εἶναι πλαστόν τό δικαίωμα

αὐτός ἀλαζονικῶς καί ἐγωϊστικῶς σκεπτόμενος προσεπάθησε νά κατακτήσῃ τόν ἴδιον τόν Θρόνον τοῦ Θεοῦ, θαμπωμένος ἀπό φθόνον διὰ τό Θεῖον φῶς, πού ἀντί νά τό ἀπολαμβάνῃ μέ τούς Ἀγγέλους του, ὑπέστη, μέ τήν σκέψιν καί μόνον, τήν κόλασιν εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα, διαρρηγνύων τούς δεσμούς τῆς Θείας Χάριτος, κόπτων τά νήματα πού τόν κρατοῦσαν ἠνωμένον μέ **τὴν Οὐράνιον Ἐκκλησίαν**.

Σήμερον ἀγαπητοί μου, ἡ παγκόσμιος κοινότης πλήττεται ἀπό ἓνα σοβαρόν χρηματοπιστωτικόν κίνδυνον, πρόβλημα πού ἀπειλεῖ νά παρασύρῃ εἰς πλήρην οἰκονομικήν κατάρρευσιν ὅλην τήν γῆν. Πολύ περισσότερον ὅμως πλήττεται, καί ἀπό πολύ παλαιότερα, ἀπό τήν ἔπαρσιν καί τόν ἐγωϊσμόν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος προχωρεῖ ἀνεξέλεγκτα ὑπό τό πρόσχημα τῆς ἐξελίξεως, ἀψηφῶν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Ἀντί νά ἀπολαμβάνῃ τά φυσικά ἀγαθά, χωρίς νά παραβιάζῃ τήν φύσιν καί τὰς δυνατότητάς του, καταβάλλει κάθε προσπάθειαν νά κλέψῃ τήν κτίσιν ἀπό τόν Θεόν, νά τήν μεταλλάξῃ καί **νά τήν δαιμονοποιήσῃ**.

Διότι πῶς ἀλλοιῶς μπορεῖ σήμερον ὁ ἄνθρωπος, ἐμπρός εἰς τήν μεγάλην βλάβην καί ζημίαν πού ὁ ἴδιος ἔχει προκαλέσει παγκοσμίως, νά διορθώσῃ καί νά ἐπαναφέρῃ τά πράγματα εἰς τήν φυσικήν των κατάστασιν; Πῶς νά διορθώσῃ τήν τεραστίαν ρύπανσιν πού ἔχει προκαλέσει, τήν πείναν ἑκατομμυρίων συνανθρώπων του εἰς ὅλην τήν γῆν, τήν κοινωνικήν ἀδικίαν, τόν καθημερινόν βιασμόν τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ εἰς τό ἀνθρώπινον πλάσμα, τήν τρύπα τοῦ ὄζοντος διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς ἀτμοσφαίρας, τήν ραδιενεργόν ρύπανσιν, καί τόν διωγμόν τῶν ὀλίγων γνησίων πιστῶν τοῦ Θεοῦ; Τί σκυτάλη νά ἀφήσῃ εἰς τόν ἀναπτυσσόμενον λεγόμενον «τρίτον κόσμον», ὅταν τό πρότυπον τῶν δῆθεν «ἐξελιγμένων» ἔχει ἤδη καταρρεύσει;

Μόνον ἐάν κατανοοῦσαμε τήν ταπείνωσιν καί τό, **ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ**, Μέχρις ἐδῶ. **ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ**, μέ προσοχήν καί φόβον Θεοῦ.

Καί φόβος Θεοῦ δέν σημαίνει τρομοκρατοῦμαι, σημαίνει ἐπίγνωσιν Θεοῦ. Ὡς ἄνθρωποι ἐν ἐπιγνώσει Θεοῦ, ἀντιλαμβανόμενοι τήν θέσιν μας καί τό μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, διακατεχόμενοι ἀπό Θεῖον φόβον, νά ὑμνήσωμεν καί νά δοξολογήσωμεν τόν Κύριον καί Σωτῆρα ἡμῶν, ὅπως ἐντέλλεται ἡ ἀπ' αἰῶνος Ἐκκλησία Του, διὰ νά εὐρωμεν τό σθένος νά διορθώσωμεν σὺν Θεῷ τά λάθη ὅπου κάναμε, καί τὰς ἀδικίας μας ἐναντίον τῆς κτίσεως, τῶν συνανθρώπων μας καί τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Ἐπί πλέον δέ, νά εὐχαριστήσωμεν ὅσους μᾶς βοηθοῦν εἰς τήν Σωτηρίαν μας. Σέ εὐχαριστῶ, ἀδελφέ μου, πού μέ ἀφύπνισες πνευματικά. Ἄς μὴν ἐντραπῶμεν νά παραδεχθῶμεν εἰς τόν ἀδελφόν μας τήν εὐεργεσίαν ὅπου μᾶς ἔκανε. Σέ εὐχαριστῶ, πατέρα μου πνευματικέ, πού μέ διορθῶνεις καθημερινῶς. Σέ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, Πλάστη καί Δημιουργέ μου, πού μέ συγχωρεῖς συνεχῶς, ὅπως τούς Ἰσραηλίτας εἰς τό ὁδοιπορικόν των εἰς τήν ἔρημον. Σέ εὐχαριστῶ, Ἅγιε Ἄγγελε, φύλακα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους σας. Δέν τά ξέρω ὅλα. Ἀφήνω τόν Θεόν νά κρίνῃ τί εἶναι πρὸς τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μου καί νά μέ ἀπομακρύνῃ ἀπό λογισμούς, πράξεις καί ἀνθρώπους πού λειτουργοῦν εἰς βάρος τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μου. **Μέ φόβον Θεοῦ εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ, ΑΔΕΛΦΟΙ, ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΜΕΣΟΡΡΑΧΗΝ ΛΑΡΙΣΗΣ

Τὴν Παρασκευὴν 8 Νοεμβρίου 2008, Ἐορτὴν τῶν Παιμμεγίστων Ταξιαρχῶν, πανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός εἰς Μεσορράχην Λαρίσης, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομου, τοῦ αἰδεσιμοτάτου Ἱερέως π. Νικολάου καί πλήθους πιστῶν, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν ἀπό τὴν εὐρύτεραν περιοχὴν τῆς Θεσσαλίας, ἀλλὰ καί τῆς Μακεδονίας καί τῆς Ἀττικῆς, διὰ νά τιμήσουν τὴν Σύναξιν τῶν Οὐρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων καί νά δεηθοῦν ὑπὲρ ἐλέους καί σωτηρίας. Σχετικῶς μέ τὴν Ἐορτὴν ἐγένοντο δύο ὁμιλίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀνεπτύχθη ἡ Ἐκκλησιολογικὴ σημασία τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων καί τὸ πρόβλημα τῆς Ὑπερηφανείας ἡ ὁποία ἐγένεν αἰτία τῆς Πτώσεως τοῦ Ἑωσφορικοῦ Τάγματος. Τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν τῆς ἡμέρας διεδέχθη ἡ Ἀβραμαϊαία τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κτίτωρ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὁ ἐν Χριστῶ ἀδελφός Θεόδωρος Ἀνατολίτης, φιλοφρόνως ἐδεξιώθη πάντας τοὺς προσελθόντας.

Ἀκολουθοῦν στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν περιφορὰν τῆς Ἱεράς Εἰκόνης τῶν Ἀρχαγγέλων.

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Μετά τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσ-

Ὁ Παναγιώτατος Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος μέ τόν κ. Θεόδωρον Ἀνατολίτην, κάτσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ, εἰς τὸ προαύλιον αὐτοῦ.

σαλονίκης κ. Χρυσόστομος προέβη εἰς χειροθεσίαν Ἀναγνώστου, τοῦ ἀδελφοῦ Δημητρίου Γκαραγκούνη, καί τοῦ ἠγῆθη νά ὑπηρετῇ τὴν Ἐκκλησίαν ἀναγνώσκων, ψάλλον καί ἐρμηνεύων τὰς Εὐαγγελικάς καί Ἀποστολικὰς περικοπὰς κατὰ τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας καί Θείας Λειτουργίας. Οἱ παρευρεθέντες Ὀρθόδοξοι τοῦ ἠγῆθησαν καλὴν πνευματικὴν σταδιοδρομίαν.

Ὁ «Κ.Ε.Ο.» τοῦ εὐχεται ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, νά τὸν φωτίζη ὁ Θεός διὰ νά συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν εἰς Ἀναγνώστην χειροθεσίαν τοῦ ἀδελφοῦ Δημητρίου Γκαραγκούνη

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τὴν 13ην Νοεμβρίου 2008, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἤγε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος. Πρὸς τοῦτο συνῆλθεν εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πλῆθος πιστῶν ἐκ πολλῶν ἐνοριῶν τῆς Ἑλλάδος νά συνεορτάσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ νά τοῦ εὐχηθῇ ἔτη πολλά καὶ πᾶσαν τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχουσιν.

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Παναγιωτάτου Θεσσαλονίκης

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ αἰδεσιμότατος ἱερεὺς π. Νικόλαος, εἰς σύντομον προσφώνησίν του, ἠὺχαρίστησε τὸν Παναγιώτατον διὰ τὸ πολὺμοχθον ἔργον τῆς μερίμνης πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ ἠὺχήθη νά ἔχῃ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ζωὴν του τὴν ἀκαταμάχητον βοήθειαν καὶ προστασίαν τῆς Παναγίας Μητρός τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

Ἐκ μέρους δέ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἀπευθύνθη ἡ ἀκόλουθος εὐχετήριος ἅμα τε καὶ παρακλητικὴ προσφώνησις:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐνώνομε καὶ ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ σας ἑορτῇ, τὰς πενιχρὰς ἡμῶν δεήσεις πρὸς τὸν Τρισάγιον Θεόν, ὅπως σὰς χαρίζῃ ἔτη πολλά, ἔτη ὑγῆ, ἔτη εἰρηνικῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ Του, τῆς μικρᾶς αὐτῆς ποιμένης καὶ κληρονομίας τοῦ Χριστοῦ.

Άπολωλότα είμεθα, φιλαμαρτήμονες ύπάρχομεν, κενοί πάσης άρετής και άμοιροι τής Θείας γνώσεως περιφερόμεθα, άμαθείς και άνυπόστακτοι, αλλά προς τό διδάσκειν πρόθυμοι και σοφοί.

Διά τούτο, τής άνοχής σας μεγίστη έστί χρεία, όπως καθ' έκάστην έν ύπομονή διανέμετε Άρχιερατικώς τόν πλοΰτον τής Χάριτος του Θεού διά τών Ίερών Μυστηριών, διά τής Όρθοδόξου διδασκαλίας, διά τής έπικεικούς προς ήμάς πατρικής νουθεσίας.

Τό πλήρωμα τής Έκκλησίας, μπορεί νά μήν είμεθα παρά ένα πλήρωμα «άπελπισίας». Παρηγορηθείτε όμως εις τήν σκέψιν ότι αυτή είναι ή Οίκονομία του Θεού και αυτός έλαχεν ύμίν ό κλήρος, τής Διακονίας ταύτης.

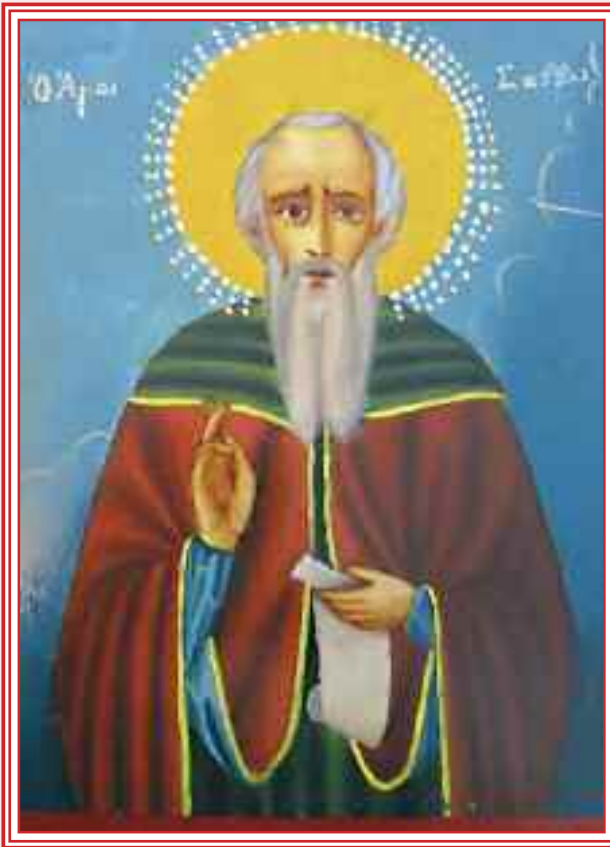
Υποφέρετε μαζί μας, αλλά και ό Θεός ό Άπαθής υποφέρει μέ ήμάς, και ό Άγιός σας, ό Άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος, πολλά υπέφερε από τό ποιμνιόν του. Όμως, όπως εκείνος έξήλθε του κόσμου τούτου νικητής και θεοειδής, εύχόμεθα νά τόν ακολουθήσετε εις τήν προς τόν Θεόν πορείαν έν άμέμπτω Άρχιερωσύνη, έν άκεραία Πίστει, και έν τῷ Μαρτυρίῳ τής του Χριστού Όμολογίας.

Είς πολλά έτη, Δέσποτα, προς Δόξαν Θεού και χαράν τής Έκκλησίας.

Είς τήν συνέχειαν ό Παναγιώτατος ηϋχαρίστησε τούς προσελθόντας και άντευχήθη όπως ό Πανάγαθος έν Τριάδι Θεός τηρήση πάντας ήμάς ήνωμένους έν τῇ Άγία Αυτού Έκκλησία και εις τήν παρούσαν πρόσκαιρον ζωήν και εις τήν Μέλλουσαν Αιώνιον.

Έπί τῇ εύκαιρία ό «**Κ.Ε.Ο.**» παρουσιάζει παραπλεύρως μίαν εικόνα του καθηγητού των μοναχών και ήγουμένου των άσκητών, **Όσίου Σάββα του Ήγιασμένου**, τήν όποίαν, εύλαβείας ένεκεν, φιλοτέχνησε τό **1958**, ό τότε δόκιμος μοναχός και νϋν Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος.

Ό Όσιος Σάββας
ό Ήγιασμένος 438-532
 Φορητή εικών 0,22 x 0,17,
 έργον του Παναγιωτάτου
 Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
 κ. Χρυσοστόμου, ως δοκίμου
 μοναχού τό 1958.

Η ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Δοξάζει ὁ Θεός τοὺς ἀντιδοξάζοντας Αὐτόν, καὶ συνοικοδομεῖ αὐτοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι (Ἐφεσ. Β' 21).

Χαλκογραφία τοῦ 17ου αἰῶνος - Συμβολικὴ εἰκὼν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Τήν **6ην Δεκεμβρίου 2008**, Έορτήν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, ἤγε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς **π. Νικόλαος Ζαρδούκας**, ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, καί συνελειτούργησε μετὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Χρυσόστομου εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Μετὰ τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Παναγιώτατος ἐξέφρασε τήν ἐκτίμησίν του πρὸς τόν καλόν Λεβίτην διά τήν ἀκάματον ἐργατικότητά του, τοῦ ηὐχήθη πᾶσαν ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν διά νά ἐξακολουθήσῃ νά προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου ἐν πίστει καί ἀγάπῃ, καί τοῦ προσέφερεν Πατερικόν βιβλίον, εὐλογίας χάριν. Ἐν συνεχείᾳ ἐξέφρασαν τὰς εὐχὰς των πρὸς τόν ἑορτάζοντα οἱ ἄθρῶς προσελθόντες πιστοί.

Παρατίθενται ἀναμνηστικά στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Θείαν Λειτουργίαν καί τὰς μετὰ τό πέρας αὐτῆς προσφωνήσεις.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος καί ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς π. Νικόλαος κατὰ τὴν Μεγάλῃν Εἴσοδον

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος, μετὰ τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, προσφωνᾷ καί εὐχόμενος εἰς τόν πατέρα Νικόλαον προσφέρει εἰς αὐτόν συμβολικόν δῶρον διά τὴν ἑορτήν του.

Η ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

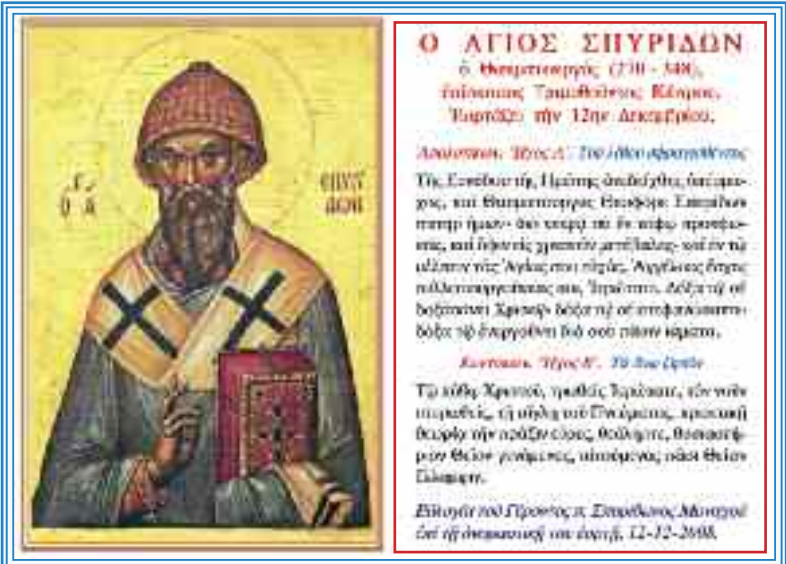
Φορητή εικόν του 19ου αιώνας - Συμβολική εικόν της Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
«Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καί εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με τόν λόγον μου τηρήσει, καί ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καί πρός αὐτόν ἐλευσόμεθα καί μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάν. ΙΔ' 23). Οὐκέτι ξένοι ἐστέ καί πάροιχοι, ἀλλά οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ὅτι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχομεν τήν προσαγωγήν ἐν ἐνί Πνεύματι πρός τόν Πατέρα (Ἐφεσ. Β' 18-19).

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΝΤΑΡΔΕΖΑΣ, ΚΕΡΑΤΕΑΣ

Τὴν Κυριακὴν 12 Δεκεμβρίου 2008, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος ἐώρτασε εἰς τὸ Ἱερόν Ἡσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς Ντάρδεξαν Κερατέας, τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἀρχιεπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ὑπερμάχου τῆς Συνόδου τῆς Πρώτης, τοῦ θαυματουργικῶς διὰ κεραμίδος κηρύξαντος τὴν Ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὴν Τριαδικότητα τοῦ Ἐνός Θεοῦ, τοῦ ὑπερφυῶς συντριψαντος τὴν μανίαν Ἀρείου τοῦ δυσεβοῦς, τοῦ ἀρνούμενου τὴν προαιωνιότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πλήθος πιστῶν προσῆλθον εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν διὰ νά συνεορτάσουν μέ τόν φιλόξενον **Γέροντα π. Σπυρίδωνα Μοναχόν**, ὁ ὁποῖος εὐλογίας χάριν διένειμε τὸ ἀνωτέρω παρατιθέμενον εἰκονίδιον τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος.

Ἀνωτέρω αἱ δύο ὄψεις τοῦ ἀναμνηστικοῦ εἰκονίσματος, τὸ ὁποῖον ἐμοίρασεν ὡς εὐλογίαν ὁ εορτάζων Γέροντας καὶ κτίτωρ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίου Γεωργίου, Σπυρίδων Μοναχός

Σπυρίδωνος ἀναμνηστικόν, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου, μέ τούς Ὀρθόδοξους οἱ ὁποῖοι ἦλθον νά εορτάσουν τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα καὶ νά εὐχηθοῦν εἰς τὸν ὁσιώτατον Μοναχόν π. Σπυρίδωνα, ὅστις διακρίνεται εἰς τὴν πρώτην σειρᾶν.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΚΙΩΝ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΑΝΩΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΠΑΤΗΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τό παρόν σκίτσο τοῦ Πέτρου Ζερβοῦ

δη-
μο-
σιεύ-
θηκε εἰς
τὴν Ἐφημερίδα

Ἔθνος τῆς Κυριακῆς τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 2008. Εἰκονίζει ὡς εἰς **κουκλοθέατρον** κατευθυνόμενον διὰ νημάτων τόν διεθνή μεσολαβητήν τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν **Μάθιου Νίμιτς**, ὁ ὁποῖος διαιτητεύει τὰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ὡς Μακεδονία.

Τό δημοσιεύομεν ἐδῶ μήπως καί ξυπνήσουν ὅσοι ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἔχουν μέσα των **ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ὩΣ ΘΕΟΝ** ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ.

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΑΤΑΝΙΚΟΣ ΕΒΡΑΙΟΣΙΩΝΙΣΜΟΣ, μέσω ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ, ἄλλα μὲν παρασκηνιακῶς ἄλλα δὲ ἐμφανῶς, μέ κυνικότητα προσπαθεῖ **δαμονικῶς** νά διαλύσῃ τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα, ἢ ὁποῖα **ἐγκατέλειψεν τὴν Γνησίαν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ**.

Τοῦτο τό δημοσίευμα ἀποκαλύπτει **κυνικῶς** τοὺς πραγ-

ματικούς ὑποκινήτας τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνυπαρκτοῦ Μακεδονικοῦ κράτους τῶν τυχαρπάστων Σκοπιανῶν. Ἀπὸ τό 1944 ἕως σήμερον, ὑπὸ τὴν προστασίαν πότε μὲν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως πότε δὲ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὀπισθεν τῶν ὁποίων εὐρίσκονται οἱ ἴδιοι οἱ Σιωνισταί, προβάλλονται ὡς Μακεδόνες καὶ ἀξιῶνουν νά ἀναγνωρισθοῦν μέ Μακεδονικὴν ταυτότητα. Πρὶν τό 1940 ὅμως δέν ἔχουν νά ἐπιδείξουν οὔτε ἓνα γραπτὸν τους κείμενον εἰς τὴν Μακεδονικὴν γλῶσσαν. Τό δὲ 1939

εἰς γραμματόσημον μέ χάρτην τοῦ κράτους τῆς Γιουγκοσλαβίας ὅπου ἀνῆκον, τὴν περιοχὴν των τὴν ὠνόμαζον **«ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ»**. Ἡ λεγομένη Μακεδονικὴ τους

συνειδησις καὶ ταυτότητα εἶναι πλαστόν κατα-

σκευάσμα τῶν **ΕΒΡΑΙΟΣΙΩΝΙΣΤΩΝ καὶ ΜΑΣΣΩΝΩΝ**, οἱ ὁποῖοι μέ αὐτόν τὸν τρόπον ἐξυπηρετοῦν ἓνα ἀπὸ τοὺς σκοτεινοὺς σκο-

πούς των εἰς τὴν περιοχὴν, τὴν διάλυσιν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ λατρεύοντες ὡς Θεοὺς τοὺς πολιτικούς καὶ τὴν πολιτικὴν θά ξυπνήσουν; Τό εὐχόμεθα.

Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νά τοὺς φωτίσῃ καὶ αὐτοὺς καὶ νά σκεπάσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων παγκοσμίων δεινῶν, τὰ ὁποῖα ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν μας θά ἐπιφέρωμεν εἰς τὰς ταλαίπωρους κεφαλὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009

Τά δύο ήμερολόγια του ἔτους 2009 ἀφιερώνονται εἰς τόν ἐκ τῆς νήσου Νάξου καταγόμενον καί ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀσκήσαντα Ἅγιον Νικόδημον τόν Ἁγορείτην, ἐπειδή συμπληρώνονται 200 ἔτη ἀπό τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, τήν 14ην Ἰουλίου 1809.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ἀφιέρωσε ὅλην του τήν ζωήν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐδειξε ξεκάθαρα τά αἰώνια σύνορα τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως καί ἐπλούτισε τήν Ὁρθόδοξον Διδασκαλίαν διά Θεοπνεύστων συγγραμμάτων τά ὁποῖα καθοδηγοῦν λαϊκοῦς, μοναχοῦς καί κληρικοῦς εἰς τρίβους Σωτηρίας τῆς Μιάς Ἐκκλησίας καί Βασιλείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἡ πλουσία συγγραφική του παρακαταθήκη περιλαμβάνει 30 περίπου αὐτοτελεῆ καί περί τά 100 μικρότερα ἐξ ἴσου σημαντικά ἔργα διά τῶν ὁποίων καί οἱ Ἐκκλησιαστικοί Κανόνες κωδικοποιοῦνται, καί τά Ὁρθόδοξα Δόγματα τονίζονται καί αἱ Αἰρέσεις καυτηριάζονται

καί τό Χριστιανικόν ἦθος ἀνορθοῦται.

Πάρα πολλά συγγράμματα Ἁγίων τά ὁποῖα εὐρίσκοντο εἰς φθαρμένα χειρόγραφα θά κατεστρέφοντο ἐάν δέν τά συνεκέντρωνεν ὁ Ἅγιος, ὁ

Τά Ἐξώφυλλα τοῦ μικροῦ Ἡμερολογίου 2009

ὁποῖος τά διώρθωσε καί ἠρμῆνευσε πρὶν τά ἐκτυπώσῃ εἰς πολλὰ ἀντίτυπα, ἔτσι ὥστε καί νά διασωθοῦν καί νά γίνουν κτῆμα πολλῶν.

Ὅρισμένα ἐκ τῶν μνημειώδους σημασίας ἔργων του εἶναι τά: Πηδάλιον, Ἐξομολογητάριον, Χρηστοθήθεια, Συμβουλευτικόν Ἐγχειρίδιον, Πνευματικά Γυμνάσματα, Ἀόρατος Πόλεμος, Ἐρμηνεία εἰς τούς Ψαλμούς, Ἐρμηνεία εἰς τάς Ἐπιστολάς τῶν Ἀποστόλων, Ἐορτοδρόμιον, Συναξαριστής, καί λοιπά.

Διά τῆς μεγάλης συμβολῆς του εἰς τήν πνευματικήν ἀνάπλασιν κλήρου καί λαοῦ, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ἀνεδείχθη Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας καί Διαφωτιστής τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Τά Ἐξώφυλλα τοῦ Μεγάλου Ἡμερολογίου 2009

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΑΝ

Τὴν 7^{ην} Σεπτεμβρίου 2008, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Πάντων Ναούσης, τὴν Βάπτισιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Φιλιππίνας Ἀνδρακέα. Ἀνάδοχος ἦτο ὁ Ἀντώνιος Ἀνδρακέας ὀνομάσας αὐτὴν Αἰκατερίνην.

ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΕΙΣ ΜΕΣΟΡΡΑΧΗΝ

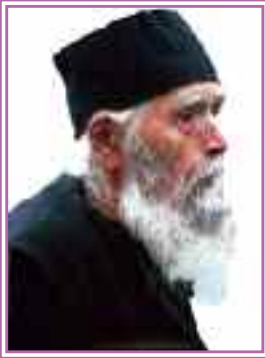
Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μεσορράχης Λαρίσης, τὸ Σάββατον 9 Νοεμβρίου 2008, ἐτελέσθη ἡ Βάπτισις τοῦ Χρυσοστόμου, υἱοῦ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Δεσποίνης Παπαδοπούλου. Τό Μυστήριον

ἐτέλεσεν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως π. Νικολάου. Ἀνάδοχος ἦτο ἡ κ. Ζαχαρούλα Σακκᾶ.

Ὁ «Κ.Ε.Ο.» εὐχεται οἱ νεοφώτιστοι νὰ ζήσουν βίον Χριστιανικόν διὰ νὰ

δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΜΟΝΑΧΟΥ

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου 2008 ἐκοιμήθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὁ Μοναχὸς Θεόφιλος, κατὰ κόσμον Θεόδωρος Καλομενίδης, καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην, Σάββατον 7 - 12 - 2008, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως π. Νικολάου.

Ὁ π. Θεόφιλος ἐγεννήθη τὸ 1917 εἰς τὸ χωρίον Τσίτα τοῦ Βατούμ, περιοχὴ ἣ ὁποία τότε μὲν ἀνήκεν εἰς τὴν Ρωσίαν νῦν δὲ εἰς τὴν Γεωργίαν. Γονεῖς του ἦσαν ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Χρυσάννα. Τὸ 1924 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς μητρὸς του καὶ τῆς ἀδελφῆς του Σοφίας. Κατόκησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου καὶ ἐφοίτησεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ Πειραιϊκοῦ Συνδέσμου. Εἰς ἡλικίαν 17 - 18 ἐτῶν ἀνέπτυξεν ἐπαγγελματικὴν δραστηριότητα μὲ ἴδιον ἐργαστήριον, τὸ σπιλωτήριον δερματίνων εἰδῶν «ὁ καλὸς Ἕλληνας». Εὐλαβῆς ὢν ἐκ νεότητος ἀφιέρωσεν εἰκόνα τοιχογραφίας τῶν Ἁγίων Θεοδώρων εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Πειραιῶς, ὅπου καὶ εὕρισκετο μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ ναοῦ ὑπὸ σεισμοῦ τὸ 1982.

Στρατιώτης κατετάγη πρὶν τὸ 1940, ἀλλὰ μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ Πολέμου ἐπέστρεψεν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς ἐνυμφεύθη τὴν Σοφίαν Σταυρίδου. Μετ' αὐτῆς ἀπέκτησεν δύο τέκνα, τὸν Ἰωάννην καὶ τὴν Μαρίαν. Τὸ τρίτον τέκνον των ἀπέθανεν ἀδοκῆτως καὶ ἄωρος, μόλις 8 ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του.

Τὸ 1946 ἠσπάσθη τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἔζησεν ἐν φόβῳ Κυρίου. Ἦτο τυπικός εἰς τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας, τὰς ἀργίας καὶ ἑορτάς, φιλόξενος καὶ θερμὸς κήρυξ τῆς πίστεως. Τὸ ἰδιότυπον ἐργαστήριόν του ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν παρεκκλησίου, ὅπου ἡ ἐργασία ἦτο τὸ πάρεργον ἢ δὲ ψαλτικὴ καὶ τὸ κήρυγμα τὸ κυρίως ἔργον.

Τὸ 1973 ἡ σύζυγός του καὶ ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν θυγατέρα των, ἠκολούθησαν τὴν μοναχικὴν ζωὴν εἰς Μονὰς τῆς Κορινθίας. Ἡ εἰς ρασοφόρον χειροθεσία του ἐγένετο ὑπὸ τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Εὐαγγελισμοῦ Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεόφιλος. Ἐκεῖ διηκόνησε προθύμως ἐπὶ 12 ἔτη.

Τὸ 1985 μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ὑπετάχθη εἰς τὸν Γέροντα τοῦ Κελλίου «Ἅγιος Γεώργιος», Ἀρχιμανδρίτην Ἰωάσαφ. Ἡ θερμὴ του πίστις καὶ ἡ ἀγάπη του διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὸ φιλακόλουθον καὶ ἡ προθυμία του διὰ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν νηστείαν, εὔρον εἰς τὴν μακροχρόνιον ἄσκησιν τῆς ὑπακοῆς τὸν μοναχικὸν στέφανον τοῦ Μεγάλου Σχήματος καὶ τῆς νίκης κατὰ πάσης φιλοπεριέργου μερίμνης.

Μετὰ ἀπὸ 23 ἔτη, ἐπληρώθη ὁ εὐσεβὴς πόθος του καὶ ἐκοιμήθη μακρὰν τοῦ κόσμου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκοιμήθη δὲ ἐν εἰρήνῃ μὲ τὴν Ἁγίαν Κοινωνίαν εἰς τὸ στόμα, προσδοκῶν Ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ΑἰΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ τοῦ πατρὸς Θεοφίλου.

Ὁ ἐνταφιασμός τοῦ πατρὸς Θεοφίλου εἰς τὸ Κελλίον «Ἅγιος Γεώργιος», Καψάλα Ἁγίου Ὄρους

Ο ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ὁ κατά Θεόν ἄνθρωπος σταυρώνει τόν ἑαυτόν του, ἀρνεῖται τό θέλημά του καί, σύμφωνα μέ τόν Μέγα τῶν Ἀσκητῶν Ἅγιον Παῖσιον, ἔχει βάλει εἰς τήν ζωήν του τριπλοῦν κανόνα: **1) Νά ὑπακούη καί νά σέβεται τάς ἐντολάς τῶν ἀνωτέρων του· 2) Νά ἀποδέχεται τάς παρατηρήσεις ὅπου τοῦ κάνουν· 3) Νά ὑπομένη εὐχαρίστως πειρασμόν ὠφέλιμον.**

Ἐπακούων καί σεβόμενος τάς ἐντολάς τῶν ἀνωτέρων του, ὁ ἄνθρωπος προφυλάσσεται ἀπό τόν ἰδιόγνωμον ἐγωισμόν. **Ὁ ἐρωτῶν οὐ ζημιωθήσεται.** Ὁ ἔχων τήν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς μεγάλην ὑπόληψιν ὑποπίπτει εἰς σοβαρά σφάλματα καί ὑφίσταται ζημίαν ἀνεπανόρθωτον. Διότι **ἀνήρ ἀσύμβουλος, καθ' ἑαυτοῦ πολέμιος. Τό νά ἀκολουθῆ τις τήν γνώμην τοῦ ἄλλου εἶναι τό μέγιστον τῶν ἀρετῶν.** Ὡστόσοσον, οὐκ ἀδιακρίτως γίνεται ἡ ὑποταγή εἰς τήν γνώμην οἰουδήποτε ἄλλου, ἵνα μή κατά πάθος καί ἐν ἀγνωσίᾳ πορευόμεθα, ἀλλά μετά διακρίσεως εἰς τήν τῶν ἀρμοδίων δι' ἑν ἕκαστον θέμα ὑποτασσόμεθα γνώμην. **Μή νομίζεις ὅτι εἶναι κατά Θεόν πᾶν ἀγαθόν ὅπου ποιεῖς, ἀλλά τό μαρτυρούμενον ὑπό ἀνδρῶν εὐσεβῶν,** διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος.

Ἀσπαζόμενος τάς παρατηρήσεις ὅπου τοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι, ὁ ἄνθρωπος ὑποβάλλει τόν ἐγωισμόν του διαρκῶς εἰς θεραπείαν. Τήν κάθε μομφήν, κριτικὴν καί παρατήρησιν, ἰδιαίτερος τήν ἀπρόβλεπτον καί ἀπρόσμενον, τήν ὑποδέχεται ὡς Θε-

όσταλον νοθεσίαν, ὡς ἐπισκέπτῃν ἱατρόν, ὡς σπάνιον εὐεργέτην. Διότι **γνωρίζει τόν ἐγωισμόν ὡς κρυφόν καί ἄσπονδον ἐχθρόν του.** Τόν τύπτει λοιπόν, τόν μαστίζει καί τόν ἐκδιώκει, μέ τό νά ἀσπάζεται ὡς δικαίας τάς παρατηρήσεις ὅπου τοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι, καί μέ τό νά ἔχη ὡς συμμάχους τάς ἐπιπλήξεις ὅπου δέχεται. **«Ἐλεγε σοφόν, καί ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῶ ἀφορμήν, καί σοφώτερος ἔσται»** (Παροιμ. Σολ. Θ' 8-9). Ἀκόμη καί ὅ,τι εἶναι ἀγαθόν εἰς τό οἰκεῖον αὐτοῦ θέλημα τό ἐγκαταλείπει προτιμῶν τάς ὑποδείξεις τῶν ἄλλων, τῶν ἀρμοδίων, ἵνα ἀποκτήσῃ τάς ἀρετάς τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀγάπης.

Ἐπομένων εἰς ὠφέλιμον πειρασμόν, ὁ ἄνθρωπος **ἐκρίζωνε τό ἴδιον θέλημα** καί οὕτω κατεδαφίζει τό τεῖχος τό ὁποῖον τόν χωρίζει ἀπό τόν Θεόν καί δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά βλέπῃ τόν Θεόν, **ὡς συγκεχώρηται ἀνθρώποις.**

Ἐάν βάλωμε σκοπόν νά διαλάθωμεν ἢ νά λυτρωθῶμεν ἀπό τάς μηχανάς τοῦ ἐχθροῦ, ἄς ταπεινωθῶμεν καί ἄς κόψωμεν τά ἴδια ἡμῶν θελήματα, διότι ἐξ αὐτῶν γινόμεθα ἀνάλωμα τοῦ ἐχθροῦ. Ὅστις ἐνεκρώθη ἐν τῇ καρδίᾳ καί διάκειται ἀπροσπαθῶς ἔναντι τῶν ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος ἐνεκρώσε τόν διάβολον, διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος. **«Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχὰς ὑμῶν»** (Λουκ. ΚΑ' 19). Αἱ θλίψεις εἶναι πάντοτε ἐπικερδεῖς, ἐάν δέν τάς προκαλοῦμε μόνοι μας. **«Πολλαί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καί ἐκ πασῶν**

αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος»
(Ψαλμ. ΛΓ' 20).

Μακάριος ὁ ἔχων ἑαυτὸν κατώτερον παντός ἀνθρώπου καὶ βλέπων τὸν πλησίον ὡσάν νά βλέπη τὸν ἴδιον τὸν Χριστόν, ὅτι ὁ τοιοῦτος ὄψεται Πρόσωπον Θεοῦ.

Μακάριος ὁ ὑβριζόμενος καὶ μηδὲν ἀπαντῶν, ὅτι ὁ τοιοῦτος στέφανον ἀκάνθινον τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, μιμούμενος τὸν Χριστόν.

Ὅταν ὑποφέρῃς καὶ δέν ὀμιλεῖς, ἐνίκησας. **«Παντός σωματικοῦ κόπου ἢ νίκη ἐστὶ τό σιωπᾶν»** (Γεροντικόν Ἐββᾶ Ποιμένος).

Τό κλειδίον μέ τό ὅποῖον ἀνοίγονται τὰ ἀπόκρυφα ταμεῖα τῶν Πνευματικῶν Θεσαυρῶν, τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Θείας Ἀγάπης, εἶναι τό νά ἤξεύρῃς νά ἀπαρνήσῃς τὸν ἑαυτὸν σου εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε πράγμα (Ἁγίου Νικοδήμου, **Ἄδοτος Πόλεμος**).

Ἡ Ἁγία Γραφή, Παλαιά τε καὶ Καινή Διαθήκη, διαλαμβάνει τοῦτο, νά ταπεινωθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον του καὶ νά τὸν ἀγαπήσῃ ὡς ἑαυτὸν (Ἐββᾶς Ἡσαΐας).

Τί ἀνάγει τὴν ψυχὴν εἰς προκοπὴν καὶ εἰς τὴν κατὰ Χριστόν ζωὴν; Πότε μιμεῖσαι τὸν Χριστόν καὶ πολιτεύεσαι ὡς δοῦλος γνήσιος τοῦ διὰ τὴν σὴν ἀγάπην Ἐνανθρωπήσαντος Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ;

Ὅταν ὑβρισθῇς καὶ δέν ὀμιλήσῃς· ὅταν συκοφαντηθῇς καὶ δέν ὀμιλήσῃς· ὅταν ἀδικηθῇς καὶ δέν ὀμιλήσῃς· ὅταν γνωρίζῃς τὸν κλέψαντά σε καὶ δέν ὀμιλήσῃς.

Αὐτὰ ἀνάγουν τὴν ψυχὴν εἰς τὴν κατὰ Χριστόν πολιτείαν καὶ προκοπὴν. Αὐτὰ ὀδηγοῦν τὴν ψυχὴν εἰς τὴν κατὰ Χριστόν ζωὴν καὶ εἰς τὴν Θεά-

ρεστον μακαριότητα. Αὐτὰ πλάθουν νοῦν Χριστοῦ, καρδίαν πραότητος, φρόνημα ταπεινώσεως. **Αὐτὰ μορφώνουν τὸν κατὰ Θεὸν ἄνθρωπον.**

Ὅταν μορφωθῇ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, εἶναι ἀδύνατον νά θυμωθῇς μέ τὸν ἀδικήσαντά σε. Μᾶλλον δέ αὐτὸν καταφιλεῖς εὐγνωμόνως ὡς εὐεργέτην καὶ ὡς θυρωρὸν τοῦ Παραδείσου.

Ὅταν μορφωθῇ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, ὅ,τι θέλει ὁ Θεὸς τοῦτο θέλεις καὶ σύ, καὶ πάντα τὰ Θελήματα τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ, ὡς στέφανος ἐλέους καὶ κρῖμα δικαιοσύνης.

*Ὁ Σταυρὸς τοῦ Μοναχοῦ,
Ἄρνησις Ἐαυτοῦ,
Νίκη κατὰ τῶν Ἀσωμάτων Ἐχθρῶν,
Θάμβος τῶν Ἀγγέλων,
Φῶς εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαϊκῶν
(Τοιχογραφία εἰς Μονὴν Ἁγίου Ὁρους)*

ΤΟ ΘΕΟΥΠΟΣΤΑΤΟΝ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. . . Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγώ ἐν αὐτῷ (Ἰωάν. ΣΤ' 51, 56)